

Gece Yarısı Oyuncak Pazarı

Yavuz DEMİRKIRAN

Gece Yarısı Oyuncak Pazarı

Yavuz DEMİRKİRAN

Ethan'ın en sevdiği bir oyuncacı vardı: pervanesi kırık gümüş bir uçak. Her gece onu tamir edebilmeyi dilerdi. Bir akşam, yan komşu yaşlı adam Tobin Dede fısıldadı: "Gece yarısı tren istasyonunun arkasındaki ateş böceklerini takip et. Seninki gibi oyuncaklar için bir pazar var." Ethan'ın gözleri kocaman açıldı. Uçağına sımsıkı sarıldı ve gece yarısını bekledi.

Gece yarısı Ethan parmak uçlarında eski tren istasyonunun arkasına gitti. Ateş böcekleri karanlıkta dans ediyordu ve gizli bir pazar belirdi! Tezgâhlar minik tekerlekler, parlak düğmeler ve rengârenk kumaş yamalarla dolup taşıyordu. Kırmızı kurdeleli, yüksük şapkalı pirinç bir fare koşarak yanına geldi. "Gece Yarısı Oyuncak Pazarı'na hoş geldin! Ben Pip. Tamir mi lazım?" Ethan şaşkınlık içinde başını salladı.

Pip, Ethan'ı Tobin Dede'nin bir oyuncak ayıyı tamir ettiği tezgâha götürdü. Beyaz sakalı yumuşacıktı ve yuvarlak gözlükleri pırıl pırıl parlıyordu. "Merhaba Ethan! Hadi uçağına bakalım." Kırık pervaneyi inceledi. "Yeni bir yay ve küçük bir vida bunu hemen düzeltir." Ethan, Tobin Dede'nin yumuşak elleriyle çalışmasını izledi.

Tobin Dede anlattı: "Her gece yarısı oyuncaklar buraya ikinci bir şans için gelir. Onları çöpe atmak yerine tamir ederiz." Ethan etrafına baktı. Her türden oyuncak sabırla bekliyordu: elbisesi yırtık bir bebek, kolu gevşemiş bir robot, tekerleği eksik ahşap bir tren. "Bu harika!" dedi Ethan. "Yardım edebilir miyim?" Tobin Dede gülümsedi. "Elbette!"

Tam o sırada Yamacık Hanım telaşla yanlarına geldi. Yürürken yamalı ceketi hışırdıyordu. "Bir sorunumuz var!" diye duyurdu. "Malzemelerimiz tükeniyor. Artık yay yok, tekerlek yok, kumaş yama yok!" Pip ciyaktı: "Malzeme olmadan oyuncakları tamir edemeyiz. Pazar kapanmak zorunda kalabilir!" Ethan'ın içi burkuldu. Yardım etmeliydi.

Ethan derin derin düşündü. "Malzemelerinizi nereden alıyorsunuz?" diye sordu. Yamacık Hanım içini çekti. "Eskiden bunları hurdalıklarda bulurduk ama insanlar artık daha az şey atıyor. Tükeniyoruz." Pip'in tel bıyıkları sarktı. "Oyuncakları tamir edemezsek çöpe giderler." Ethan uçağına baktı ve bir fikir buldu.

Ethan evdeki kullanılmayan her şeyi hatırladı: bir kavanoz düğme, eski kumaş parçaları, bir kutu yay ve hatta kırık bir saat. "Malzeme getirebilirim!" dedi. "Evimiz artık kullanmadığımız şeylerle dolu." Tobin Dede'nin gözleri parladı. "Bu harika bir fikir, Ethan! Her küçük parça işe yarar."

Ethan eve kořtu ve çekmecelerle dolapları karıřtırdı. Büyükannenin sakladığı bir teneke kutu düğme, annemin dikiřinden kalan bir torba kumař parçası ve eski bir makineden çıkan bir kutu yay buldu. Bir sepet doldurup aceleyle pazara döndü. Pip onu görünce sevinçle ciyaktladı. "Döndün! řu hazinelere bak!"

Yamacık Hanım ellerini çırpı. "Bu düğmeler bebeğin gözleri için mükemmel!" Ethan'a oyuncak ayının patisine yama dikmeyi gösterdi. "Gördün mü? Eski parçalar yeniden yeni oluyor." Ethan gülümsedi. Malzemeleri ayırmaya yardım etti ve kısa süre sonra tamirciler oyuncakları onarmakla meşguldü. Pazar neşeli seslerle uğulduyordu.

Gece ilerledikçe Ethan minik bir tornavida kullanmayı öğrendi. Robotun kolunu sıktı ve trenin tekerleğini deęiřtirdi. Tobin Dede dedi ki: "Sende bir yetenek var, Ethan. Başkalarının çöp gördüğü yerde sen potansiyel görüyorsun." Ethan gururlandı. Her oyuncak tamir edilirken sahibinin yüzünün sevinçle aydınlanmasını izledi.

Ama sonra Pip dişlileri vınlayarak koşup geldi. "Son yayı da kullandık! Müzik kutusu tamir edilemiyor." Tamirciler endişeyle bakıştı. Ethan evdeki yay kutusunu düşündü. "Hemen dönerim!" dedi ve yeniden eve koştu. Bir avuç yay ve bir kangal telle döndü. "Bunlar işe yarar mı?"

Tobin Dede mzik kutusuna bir yay taktı. Kutu tatlı bir melodi çaldı. "Mkemmell!" dedi. Yamacık Hanım Ethan'a sarıldı. "Pazarı kurtardın! Senin sayende haftalarca yetecek malzememiz var." Oyuncaklar sevinçle bağırdı. Ethan'ın uçağı da tamir edilmişti, pervanesi düzgnce dnyordu. Onu pazarın iinde uurdu ve herkes alkışladı.

Gecenin sonunda Tobin Dede Ethan'a küçük bir piring anahtar verdi. "Bu senin. Bize ne zaman ihtiyacın olursa, gece yarısı geri gel. Ve unutma, tamir etmek ve yeniden kullanmak çöpe atmaktan iyidir." Ethan geri döneceğine söz verdi. Pazar gün doğumuyla kaybolurken el salladı ama anahtar cebinde kaldı.

Eve dönünce Ethan ailesine pazardan bahsetti. Onlar bunun bir rüya olduğunu düşünüp güldüler. Ama Ethan gerçek olduğunu biliyordu. Kullanılmayan eşyalar için bir kutu hazırladı ve arkadaşlarına bir şeyleri tamir etmenin sevincini anlattı. "Atma," derdi. "Belki yeni bir hayatı vardır!" Uçağı rafında gururla duruyordu, yepyeni gibiydi.

Ertesi gece yarısı Ethan malzemeyle dolu bir el arabasıyla döndü. Tobin Dede ve Yamacık Hanım onu sıcak bir şekilde karşıladı. Pip yeni bir kurdele takmıştı. "Senin sayende pazar kurtuldu!" diye ciyaktı. Ethan mutluydu. Bir fark yaratmıştı ve onunla aynı şeylere değer veren yeni arkadaşları vardı.

Ve böylece, eski tren istasyonunun arkasında, Gece Yarısı Oyuncak Pazarı her gece açılmaya devam ediyor. Oyuncaklar tamir ediliyor, hikâyeler paylaşılıyor ve dostluklar büyüyor. Ethan, eşyaları tamir etmenin ve yeniden kullanmanın onları yenileriyle değiştirmekten daha anlamlı olabileceğini öğrendi. Ve bazen en güzel maceralar, en beklenmedik yerlerde, eski şeyleri yeniden yeni yapmaya yardım eden dostlarla bulunur.